

Lizák Pálma:

Gömöri fohász

Istenem!

Ha letekintesz e szép tájra,
benne e maroknyi házra,
szelíd szemed mosolyogjon,
áldó kezed felé nyúljon.

Simogasd meg e lágy dombokat,
a frissen feslő zöld lombokat,
a szélben hajlongó, ringó búza-tengert,
a mezőn fáradozó kicsiny kis ember.

Segíts neki, hogy dolgát jól tegye,
aratásának haszna legyen, ne kegye!
adj jó termést munkájáért,
hisz' sokat törődik családjáért.

Öleld magadhoz a megfáradt embereket,
adj nekik hálával-élő gyermekeket!
nyújts vigaszt a temetőben bolyongónak,
hogy új remény keljen szívébe holnap,
s ne gondoljon Rád haraggal,
de eléd járuljon, ha hívod haranggal.

Áldd meg jó szívvel ki másokért él,
ki csak adni tud, és soha nem kér,
őrzi a nép és a vidék hagyományát,
ápolja lelkünk nemzeti világát.

Adj békességet minden hű magyarnak,
kik a világon bárhol is vannak,
add, hogy segítsék egymást a széppel, a jóval,
és szabadon élhessenek a drága magyar szóval.
(Gömörszőlős 1991)

